

מ"י 33630/10/16 - דוד מירזה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 16-10-33630 מדינת ישראל נ' מירזה

בפני כבוד השופט שלומית בן יצחק
ה הנאשם: דוד מירזה
נגד מדינת ישראל
המשיבת:

החלטה

בפני בקשת הסניגור לעין מחדר בהחלטהו שנותנה ביום 18.11.2016, בגדירה הוחלט לדוחות בקשה החשוד לאסור על פרסום שמו כחשוד בעבירות על פי פקודת מס הכנסת [נוסח חדש].

סקירת ההליכים הקודמים

1. בהחלטתי שליל קבעתי, כי החשוד לא הצליח לשכנע, כי אם יותר פרסום, ירע מצבו הרפואי של אחד מבני משפחתו, עד כדי סכנה ממשית לחייו.

בין היתר קבעתי, כי אף שהוצג בפני תיעוד הנוגע למצב רפואי מורכב של קרוב המשפחה, הרי שלא הוכח, במידה הנדרשת, כי מצב זה יוחמר דווקא בשל הפרסום, להבדיל מהיבטים אחרים של החקירה, שאף בהם יש כדי להוביל למצבי לחץ ומתח. כמו כן קבעתי, כי לא הוכח בפני, כי הצפי להחמרה במצב רפואי נתען זה הינו, כנדרש על פי ההחלטה, ברמה קרובה של וודאות.

2. על החלטתי זו הוגש עրר לבית המשפט המחויז בתל אביב (ע"ח 16-11-48889 מירזה נ' מדינת ישראל). ביום 8.12.2016 קבעה כבוד השופטת ל' מרגולין - יחידי, כי ניתן לחשוד להגיש חוות דעת רפואי אשר תפרט תולדות מחלת בן המשפחה; תתייחס באופן קונקרטי לסטטוס ולמידת הסתברותם, וכן תידרש לשאלת הקשר הסיבתי בין הפרסום לבין הרעה אפשרית במצב בן המשפחה, כמו גם למידתה של הרעה זו, ככל שהיא קיימת. לאחר הגשת חוות דעת כאמור, יבחן מחדש שיקולים הנדרש לעניין, הן על ידי המשיבת, הן על ידי.

3. ואכן, ביום 26.12.2016 הגיע בא כוח החשוד בקשה לעין חזר, לה צורפה חוות דעת מטעם ד"ר בלור, מטעמה הוגש אף המסמך הרפואי אליו התייחסתי בההחלטה הקודמת. כן צורף תצהיר מטעם עדה שנכחה בדירת

החשוד ביום מעצרו, ממנו עולה כי באוטה העת נצפה בן המשפחה נסער, רועד כלו, תוך שVICר כי הוא סובל מבעיה רפואית חמורה.

4. לבקשה צורפה עדמת המדינה, לפיה לא מצאו נציגה לנכון לשנות מעמדתם, בין היתר כיוון שלא נמצא בוחות הדעת התייחסות לשאלות שנימנו בהחלטת בית המשפט המחויז.

5. בדיעון שהתקיים לפני אتمול, טענו הצדדים את טענותיהם, אף החשוד נשא דברים, במשך פרק זמן ממושך.

דין והכרעה

6. לאחר שעינתי פעם נוספת בחומר החקירה, לרבות בחומרם שהתווסף מאז החלטתי האחרונה, ובדוח הסוד, מצאתי לנכון לדוחות את הבקשה, ולהורות, כי ההחלטה הקודמת תישאר בעינה.

מצב בן המשפחה ביום המעצר

7. ראשית, באשר לשאלת מצבו של בן המשפחה ביום מעצר החשוד. ב"כ החשוד, אשר טען ללקחו, במסירות רבה, כל שניין לטעון, הציג בפניי, כאמור, תצהיר מטעם עדה אשר נכחה בדירה החשוד בשעת המעצר, והתרשמה, כי קרוב המשפחה היה נסער, וחוווה "התקף" בעל מאפיינים בולטים, שאף הדיבוט יכול לזהותם.

8. בתגובה, הציגה המשيبة שני מזכירים, מטעם חוקר מס הכנסה שנכחו אף הם באותו בזאת הרלבנטי. מזכירים אלה עולה, כי לא ניכר כי בן המשפחה היה "במצב של חרדה" בשעת המעצר, וכי לא עלו תסמינים גופניים או נפשיים המעידים על מצוקה ממשמעותית, מעבר לזה שמקורה במפגש, מלחץ מטבעו, עם גורמי החקירה.

9. בנסיבות העניין, אין מוצאת לנכון לאמץ במלואה את התרשומותה של העדה במצב בן המשפחה ולקבוע, על סמך דבריה, כי מצב בן המשפחה בעת המעצר, משקף הסתרות להחמרה ולנמק בדרוגה הנדרשת על פי החוק וזאת אף אם אין, כי ניתן להסתפק - בשלב מוקדמי זה - ב特长ה העדה, מבלי שתחקור על תוכנו, כדרישת המדינה.

כאמור, התרשומות זו של העדה אינה משתקפת במצורי החוקרים. מעבר לכך, לא מצאתי כי באה לידי ביטוי בוחות הדעת המשלימה, שנערכה ביום 21.12.2016.

חוות דעת זו זהה כמעט למסמך הראשוני שהובא לעיוני, ולמעט כותרתה, ותוספת אבחונית בנוגע לרעד שלא היה קיים בעבר, לא מצאתי בה שינוי בעל משמעות נוספת שנשקלו על ידי בעבר. עיר, כי קיימים דמיון גם בנוגע לפירוט הטיפול וההיסטוריה הרפואיות ואף את האמירה הכללית בדבר דחק נפשי רב בתחום האחרון, ניתן היה למצוא באותו מסמך ראשי.

בחוות הדעת לא ציין דבר בנוגע לאותו התקף, שהינו, על פי תיאור העדה, אירע ממשמעותי ומובחן. עוד יודגש, כי בחוות הדעת אף לא נכתב, כי אותו בן משפחה ציין בפני הרופאה המטפלת, כי הסתבכותו של החשוד בחקירה משפיעה על מצבו הנפשי ובעקיפין, אף על זה הגוף, כמו גם על חששו מחשיפת שמו. למעשה, עיון בחוות הדעת מעלה, כי לא ציין במסגרתה, כי כלל נערכה שיחה כלשהי עם קרוב המשפחה טרם חתימתה.

העדר התייחסות לשפעת הפרסום על מצבו הרפואי של בן המשפחה

10. על פי סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 (להלן - החוק) בית המשפט רשאי לאסור פרסום של חשוד טרם הגשת כתב אישום: "**אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעיד את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום**" (ההדגשות הוספו, ש.ב.).

כאמור לעיל, בהחלטתו, ציין בית המשפט המחויז מתחווה ברור לתוכן האמור להיות כולל בחוות הדעת, ומעבר לעניין השפעת אירועי يوم המעצר על בן המשפחה, קבוע, כי חוות הדעת תתייחס לשפעת הפרסום על מצב בן המשפחה.

ודוק: נוכחות הוראות החוק, השפעת הפרסום העתידי על מצבו הרפואי של בן המשפחה היא השאלה המרכזית שבפניי.

אלא שבחוות הדעת לא נמצא התייחסות לסוגיה זו.

11. ומדוע? במהלך הדיון התחווור, כי טענת החשוד היא, כי גם בשלב זה, בחר למדר את בן המשפחה ככל מכל המתראש, ולדבריו, הקרוב לא ידע דבר: "כל עוד אני חי" (ראה דבריו בעמ' 17 ש' 20 לפרטוקול הדיון).

ואכן, בן המשפחה לא התייצב לדיוון, על אף האמור בסעיף 11 להחלטתי הקודמת, וכן לא הוגש תצהיר מטעמו הנוגע להיבטי השפעת החקירה, כמו גם הפרסום על מצבו.

עוד עלה מティיעוני הסניגור, כי נמצא תירוץ להציג מפגש הקרוב עם הרופאה המטפלת, מבלתי לחשוף בפניו כי מטרתו של מפגש זה, הינה הכנת חוות דעת לצורך ההליך המשפטי. נטען, כי אף הרופאה "מבינה כי אין לחשוף את התמונה האמיתית".

12. טענת החשוד בדבר "הסתירה מוקפדת" של פרטיה ההליך מפני בן המשפחה, לה שותפים אף קרובי משפחה נוספים (ראה תחילת עמ' 16 לפרטוקול) הינה טענה מוקשחה. ניתן להניח, כי קרוב המשפחה, אשר ידע על תחילתה של החקירה, יבקש לברר מה עלה בגורלה, זאת בעיקר כאשר החשוד עצמו משוחרר בתנאים מגבלים, שמטבע הדברים קשה להעלים מסביבתו הקרובה.

angkan, העדר כל התייחסות מטעמו של הקרוב, באופו ישיר או עקיף (באמצעות הרופאה), הנוגעת להשפעת החקירה עליו, מעוררת תהיות. הקושי מתחזק, עת ברור, כי הערכאות השונות שדנו בעניין, נתנו משקל לא מבוטל לעניין זה. עוד אצין, בהקשר זה, האמור בסעיף 12 להחלטתי הקודמת, בכל הנוגע לעיתוי העלאת הטענה בדבר מצב הקרוב.

13. יחד עם זאת, נcona אני לקבל, לצורך שלב זה, כי החשוד אכן מסרב לשתף את קרוב משפחתו בוגע להליך החקירה. אלא, שככל שכך הוא הדבר, אין רואה כי יש בחווות הדעת, שנערכה, כמובן, בלי שיתוף פעולה אמיתי עם בן המשפחה, על מנת לשנות מהחלטתי הקודמת. חוות הדעת הנוספת נועדה להאריך את עניין בית המשפט בוגע להשפעת פרסום הפרשה על מצב קרוב המשפחה, וכן לשם בירור שאלה זו הושב בתיק לדין נוספת בפני. כאמור, לא מצאתי כי היא מכילה מידע מוגע לדבר, או אף מידע רלוונטי חדש לזה שפורסם במסמך הראשון.

החשוד פירט, ובהרחבה, טעמיו שלא לשתף את בן המשפחה בהליך, אולם, משבחר לפעול כך, לא הניח בפנוי תשתיית עובדתית המאפשרת העתרות לבקשתו, ואף לא הוסיף למסד הנתונים על בסיסו נתנה ההחלטה הקודמת.

כמפורט לעיל, חסירה חוות הדעת את המידע שנטבקש על ידי בית המשפט המקורי ובמצב דברים זה, לא ניתן לקבוע, כי החומרה המצביע המתואמת בחווות הדעת כלל קשורה להליך החקירה (ש כאמור, נתן כי הוא מוסתר מהקרב), ובבחינת קל וחומר, כי היא קשורה לעניין פרסום שם החשוד.

14. עוד עיר, כי מדובר ב"כ החשוד עצמו, לעומת, כי ניתן, בהערכות מתאימה, ובעתיד, לפעול להנגשת המידע בקרב המשפחה, באופן שלא יסכן את שלומו - ראה דבריו בעמ' 17, ש' 12 ואילך. אף לכך אתן משקל.

15. אצין כי עינתי בחומר החקירה ובוחן הסודי אשר הוכן לקריאת הדיון, התרשםתי כי חלה התקדמות בחקירה מאז ההחלטה האחזרונה והמסד הראייתי התחזק. יש לקוות כי המשיבה תפעל לקידום מהיר של החקירה ולהחלטה בדבר המשך אופן הטיפול בפרשה.

סוף דבר

16. הבקשה נדחתת. אני מתירה לפרסום את שם החשוד, כאמור בהחלטתי הקודמת, ומטעמה. כן אני מורה, לביקשת בא כוחו של החשוד, על עיכוב ביצוע החלטתי זו עד ליום 10.1.2017.

17. מכח סמכותי על פי סעיף 70(ד) לחוק, אני אוסרת על פרסום תוכן הדיון שהתקיים בפנוי ביום 4.1.2017, לשם מניעת פגעה בפרטיות אדם שהוזכר בו, וכן חיפוית מידע רפואי.

ניתנה היום, ז' בטבת תשע"ז, 5 נואר 2017, בהעדר הצדדים.

